

PIERWSZEŃSTWO CHRYSTUSA



SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 14 lutego

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Rdz 1,26-27; Kol 1,13-19; J 1,1-3; Ef 1,22; 1 Kor 12,12-27; 1 Kor 4,9; Rz 6,3-4.

TEKST PAMIĘCIOWY: „On jest obrazem Boga niewidzialnego, pierworodnym wszelkiego stworzenia, ponieważ w nim zostało stworzone wszystko, co jest na niebie i na ziemi, rzeczy widzialne i niewidzialne, czy to trony, czy panowania, czy nadziemskie władze, czy zwierzchności; wszystko przez niego i dla niego zostało stworzone. On też jest przed wszystkimi rzeczami i wszystko na nim jest ugruntowane” (Kol 1,15-17).

W tym tygodniu przystępujemy do dalszego studiowania *Listu do Kolosan* (zobacz pierwszą i drugą lekcję). W czwartkowej części lekcji drugiej zauważyliśmy, że w Kol 1,9-12 Paweł modli się za wierzących Kolosan, prosząc Boga, by mogli oni żyć w sposób, który podoba się Jemu. W Kol 1,12-13 apostoł przeciwstawia sobie dwie sfery — światłość i ciemność, Królestwo Światłości (zob. Kol 1,12 WP) i władzę ciemności (zob. Kol 1,13 WP). Bóg Ojciec uzdolnił nas do udziału w wiecznym dziedzictwie światłości, wyzwolił nas z mocy ciemności i „przeniósł do Królestwa Syna swego umiłowanego, w którym mamy odkupienie, odpuszczenie grzechów” (Kol 1,13-14).

Mówiąc innymi słowami, odkupienie mamy w Jezusie, w osobie Jezusa, który jest Bogiem i naszym Stwórcą. On dokonał naszego odkupienia i przez wiarę w Niego zostaliśmy przeniesieni z ciemności do Jego królestwa.

W tym tygodniu przyjrzymy się jednemu z najbardziej pełnych treści i najwznioślejszych stwierdzeń o Jezusie w całym *Nowym Testamencie*. Odpowiemy na pytanie, co to znaczy, że Jezus jest „obrazem Boga niewidzialnego” i „pierworodnym wszelkiego stworzenia” (Kol 1,15)?

Gdy patrzymy w lustro czy na fotografię, widzimy swoje odbicie, ale jest to płaski i dwuwymiarowy obraz. Pod pewnymi względami rzeźba jest lepszym wyobrażeniem, ale oczywiście nie odzwierciedla żyjącej, oddychającej i poruszającej się istoty. Biblijne pojęcie obrazu, choć czasami odnosi się do takich przybliżonych wyobrażeń, sugeruje coś więcej.

Przeczytaj Rdz 1,26-27; 5,3; 1 Kor 15,49; 2 Kor 3,18; Hbr 10,1. Określ znaczenie pojęcia obrazu w każdym z tych wersetów. Czym różnią się one od zastosowania tego pojęcia do Jezusa jako obrazu Boga?

Ludzie zostali stworzeni tak, by byli jak najbardziej podobni do Boga — fizycznie, duchowo, społecznie i funkcjonalnie. Jednak odzwierciedlają obraz Boga jedynie w pewnych aspektach, a grzech dodatkowo zatarł ten obraz. Jezus daje nam zdolność „widzenia” Niewidzialnego Boga. On powiedział:

— „Kto mnie widział, widział Ojca” (J 14,9).

On jest odbiciem istoty Boga (zob. Hbr 1,3). On jest myślą Boga wyrażoną słowem oraz charakterem Boga ukazany w ciele.

Przeczytaj Mt 11,27 i J 1,1-2.14.18. Dlaczego Jezus jako jedyny jest w stanie objawić Ojca?

Zwróć uwagę na to, jak sam Jezus opisywał swoją więź z Bogiem Ojcem:

— „Mój Ojciec aż dotąd działa i Ja działam” (J 5,17).

— „Ja i Ojciec jedno jesteśmy” (J 10,30).

— „Nikt nie przychodzi do Ojca, tylko przeze mnie” (J 14,6).

Jezus także raz po raz używał słowa powszechnie kojarzonego z imieniem Boga, jakim przedstawił się Mojżeszowi — „Jestem” (Wj 3,14):

— „Ja jestem chlebem żywota” (J 6,35).

— „Ja jestem światłością świata” (J 8,12).

— „Ja jestem dobry pasterz” (J 10,11.14).

— „Jam jest zmartwychwstanie i żywot” (J 11,25).

— „Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we mnie” (J 14,11).

— „Pierwej niż Abraham był, Jam jest” (J 8,58).

Gdyby Jezus nie był Bogiem, oznaczałoby to, że Bóg Ojciec posłał stworzoną istotę na śmierć za nas. Dlaczego tak wielkie znaczenie ma to, że sam Bóg jako Jezus Chrystus umarł dla naszego zbawienia?

W *Nowym Testamencie* słowo *pierworodny* niemal w każdym przypadku dotyczy Jezusa (zob. Łk 2,7; Rz 8,29; Hbr 1,6; Ap 1,5), w tym dwukrotnie w *Liście do Kolosan*. Jednak nawet w tych przypadkach, gdy odnosi się do innych osób, nie zawsze oznacza pierworodnego w sensie chronologicznym. Biblijne pojęcie *pierworodnego* podkreśla szczególną więź syna z ojcem, niezależnie od tego, czy chodzi o najstarszego syna, czy nie. Zdarzało się, że młodsi synowie odgrywali ważniejsze role niż ich starsi bracia — tak było w przypadku Izaaka, Jakuba i Józefa.

Dawid, choć był najmłodszym z ośmiu synów Isajego, został namaszczony jako przyszły król (zob. 1 Sm 16,10-13), a przez psalmistę Bóg powiedział:

— „Ja zaś uczynię go pierworodnym, najwyższym wśród królów ziemi” (Ps 89,28).

Powiedział także Mojżeszowi:

— „Moim synem pierworodnym jest Izrael” (Wj 4,22).

W tym sensie słowo to oznacza pierwszego ze względu na znaczenie.

Przeczytaj Kol 1,15-17. Jak Paweł uzasadnił to, że Jezus został nazwany „pierworodnym wszelkiego stworzenia” (Kol 1,15)?

Oczywiście Paweł nie zasugerował, że Jezus jest pierwszą stworzoną istotą. Wręcz wykluczył taką możliwość. Dwukrotnie na różne sposoby podkreślił, że to Jezus stworzył wszystko, co zostało stworzone. Wszystko to zostało stworzone „przez niego i dla niego” (Kol 1,16). W obu przypadkach Jezus został wskazany jako osobisty wykonawca Bożego dzieła stworzenia (zob. także Ef 3,9; J 1,1-3; Ap 4,11).

Stwierdzenie Pawła jest tak pełne treści, jak to tylko możliwe. *Wszystko* znaczy dosłownie *wszystko* — gdy chodzi o przestrzeń (w niebie i na ziemi), istniejące byty (widzialne i niewidzialne) i sprawowane funkcje (trony, panowania, nadziemskie władze, zwierzchności). Te ostatnie cztery określenia odnoszą się zazwyczaj do aniołów (zob. Ef 3,10; 6,12). Aby upewnić się, że zostanie dobrze zrozumiany, Paweł wskazuje także, że Jezus istniał „przed wszystkimi rzeczami” (Kol 1,17). Greckie wyrażenie może oznaczać pierwszeństwo co do rangi, a także pierwszeństwo w czasie, ale we wszystkich innych przypadkach w pismach Pawła dotyczy ono czasu (zob. np. 1 Kor 2,7; Ga 1,17; Ef 1,4).

Według Pawła kolejnym powodem pierwszeństwa Jezusa jest to, że „wszystko na nim jest ugruntowane” (Kol 1,17). Greckie słowo *synistanein*, użyte tutaj, oznacza dosłownie: *spajać* lub *jednoczyć*. Jezus jest Tym, który jednoczy wszechświat nie tylko ze względu na swoją rolę Stwórcy, ale także jako Odkupiciela.

Bóg, nasz Stwórca, umarł dla naszego zbawienia. Co nasze uczynki miałyby dodać do Jego ofiary? Dlaczego stwierdzenie, że nasze uczynki mogą w jakiś sposób uzupełnić ofiarę Chrystusa, musi być postrzegane jako bluźniercze?

Przeczytaj Ef 1,22 i Kol 2,10. Co oznacza Głowa w tych wersetach? Co Paweł miał na myśli, nazywając Jezusa „Głową Kościoła” (Ef 5,23)?

W wielu językach świata przyjęło się używać pojęcia głowy w sensie przenośnym w odniesieniu do przywództwa. Podobnie pojęcie to było używane w czasach biblijnych. Przyjrzyj się uważnie użyciu słowa *głowa* w poniższych wersetach:

1. „Mojżesz wybrał mężów dzielnych z całego Izraela i ustanowił ich naczelnikami [od hebr. *rosz* — *głowa*] nad ludem, przełożonymi nad tysiącem, przełożonymi nad setką, przełożonymi nad pięćdziesiątką i przełożonymi nad dziesiątką” (Wj 18,25).

2. „Policzcie, ty i Eleazar, kapłan, i naczelnicy [od hebr. *rosz* — *głowa*] rodów w zborze, zdobycz w ludziach i w bydłe” (Lb 31,26).

3. „I uczyni cię Pan głową, a nie ogonem, i będziesz zawsze tylko na górze, a nigdy nie będziesz na dole, jeżeli będziesz słuchał przykazań Pana, Boga twego” (Pwt 28,13).

4. „Głową Syrii bowiem jest Damaszek, a głową Damaszku Resin” (Iz 7,8 UBG).

5. „Potem zbiorą się razem synowie Judy i synowie Izraela i ustanowią nad sobą jedną głowę” (Oz 2,2).

6. „Słuchajcie tego, wy, naczelnicy [od hebr. *rosz* — *głowa*] domu Jakuba, i wy, wodzowie domu Izraela” (Mi 3,9).

7. „Głową każdego męża jest Chrystus” (1 Kor 11,3).

Tak więc Chrystus jako Głowa Kościoła jest jego Przywódcą, Przewodnikiem i Żywicielem troszczącym się o jego jedność i rozwój (zob. Kol 2,19).

Przeczytaj 1 Kor 12,12-27. Paweł nazywa Kościół *ciałem*. Jakie cechy Kościoła są wskazane w tej metaforze?

Ciało nie może żyć bez głowy, ale utrata innych części ciała okalecza je i czyni życie znacznie trudniejszym. Często nie doceniamy tego, jak bardzo potrzebujemy jakiejś części ciała, póki jej nie utracimy.

Gdybyś musiał wybierać między utratą kończyny albo oka, co wolałbyś stracić? Jak uświadamia to nam znaczenie każdego człowieka w Kościele?

Przeczytaj Kol 1,18. Czy pojęcie Chrystusa jako Głowy łączy się z Jego rolą jako Początku?

W języku hebrajskim słowa *rosz*, oznaczające *głowę*, i *reszit*, oznaczające *początek*, są ze sobą powiązane. To drugie hebrajskie słowo występuje już w pierwszym wersecie *Pisma Świętego*: „Na początku [hebr. *reszit*] stworzył Bóg niebo i ziemię” (Rdz 1,1). Jezus jest Głową Ludzkości i Kościoła nie tylko przez ucieleśnienie, ale także dlatego, że jest naszym Stwórcą.

W języku greckim słowo *arche*, oznaczające *początek*, ma wiele znaczeń. W *Liście do Kolosan* słowo *początek* oznacza, że Jezus jest Źródłem lub Założycielem Kościoła (zob. Kol 1,18), a zatem jego Głową, podobnie jak jest Początkiem albo Inicjato-rem Stworzenia.

Jezus jest nie tylko Inicjatorem Stworzenia i Kościoła, ale także — przez swoje zmartwychwstanie (zob. Rz 6,3-4) — Inicjatorem Nowego Stworzenia. Ponieważ zapłatą za grzech jest śmierć, Jego zwycięstwo nad śmiercią wskazuje także, iż ma On moc odtworzyć nas na swój obraz. Dlatego też jest on „pierworodnym z umarłych” (Kol 1,18). (Zobacz znaczenie słowa *pierworodny* w poniedziałkowej części lekcji). Jego zmartwychwstanie jest najważniejsze, choć nie pierwsze pod względem chronologicznym. Mojżesz zmartwychwstał jako pierwszy człowiek po tym, jak Pan spierał się z diabłem o jego ciało (zob. Jud 1,9). Gdyby nie doszło do zmartwychwstania Chrystusa, nikt inny nie mógłby zmartwychwstać.

Podsumujmy krótko wszystkie powody prymatu/pierwszeństwa Jezusa podane przez Pawła:

1. On jest doskonałym obrazem Niewidzialnego Boga.
2. On jest Tym, przez którego wszystko zostało stworzone.
3. On istniał przed wszystkim i wszystko jest ugruntowane na Nim.
4. On jest Głową Kościoła, który jest Jego ciałem.
5. On jest Inicjatorem Stworzenia, a także Inicjatorem Nowego Stworzenia.
6. On pokonał grzech i śmierć, więc posiada prawo wskrzeszenia wszystkich, którzy zaufali Mu jako Zbawicielowi.
7. Jezus zawsze istniał, ale teraz na mocy wszystkiego, czego dokonał, przewodzi jako Głowa Ludzkości i Kościoła.

Co musisz zmienić, aby lepiej doświadczyć prymatu/pierwszeństwa Chrystusa w swoim życiu?

Przeczytaj Kol 1,19-20. Na czym polega pojednanie na mocy ofiary Chrystusa złożonej na krzyżu i jak szeroki jest zakres tego pojednania?

Paweł używa bardzo ciekawego greckiego wyrażenia, gdy podsumowuje swój opis Jezusa, pośrednio wskazując także na Ojca wspomnianego w Kol 1,12. Ojcu upodobało się, by Jego pełnia zamieszkała w Jezusie (por. Kol 2,9). Czym jest ta *pełnia*? Jan mówi o niej jako chwale Ojca, pełnej „łaski i prawdy” (J 1,14).

Jednak na podstawie przytoczonego fragmentu z *Listu do Kolosan* możemy zauważyć, że owa pełnia obejmuje coś jeszcze więcej. Zawiera wieczną samoistność Boga oraz Jego moc stwarzania i odtwarzania. Ponadto obejmuje także Jego mądrość w pokonywaniu grzechu i śmierci przy pomocy najbardziej niepojętego środka — ofiary Chrystusa złożonej na krzyżu. Umierając na krzyżu, Jezus zmienił ten symbol hańby w świadectwo Jego wiecznej miłości do każdej stworzonej istoty. „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny” (J 3,16).

Jedyny sposób, w jaki grzech zostanie rzeczywiście pokonany na zawsze, a wszystko, co może być pojednane, zostanie pojednane, został wyrażony w tej jednej najwspanialszej prawdzie, iż Bóg umiłował. On umiłował wszechświat, w tym także nas, i to tak bardzo, iż zaryzykował wszystko, by nas zbawić przez śmierć Chrystusa na krzyżu. Greckie słowo przetłumaczone w powyższym wersecie jako *świat* to *kosmos*. Słowo to obejmuje cały wszechświat. Paweł nawiązuje do tego powszechnego objawienia miłości Boga w kontekście podążania za Chrystusem: „Staliśmy się widowiskiem dla świata [gr. *kosmos* — *wszechświat*] i aniołów, i ludzi” (1 Kor 4,9).

„Z bólem i zdumieniem niebo spoglądało na Chrystusa — wiszącego na krzyżu (...).

Wskutek buntowniczego życia szatan i wszyscy jego naśladowcy stawiają się tak daleko od Boga, że sama Jego obecność staje się dla nich ogniem trawiącym. Chwała Tego, który jest miłością, zniszczy ich.

Na początku wielkiego boju aniołowie tego nie rozumieli. (...).

Lecz nie tak przedstawiać się będzie sprawa, gdy wielki bój dobiegnie końca. Plan odkupienia zostanie wypełniony, a charakter Boga objawiony wszystkim stworzonym istotom. (...).

Dlatego aniołowie mogli cieszyć się, gdy patrzyli na krzyż Zbawiciela (...). Chrystus w pełni rozumiał znaczenie poniesionej na Golgocie ofiary. Miał to wszystko przed oczami, gdy zawołał na krzyżu:

— »Wykonało się!« (J 19,30)³⁷.

³⁷ Ellen G. White, *Życie Jezusa*, wyd. 16, Warszawa 2018, s. 562.565.

DO DALSZEGO STUDIUM

„Ktoś, kto byłby tylko człowiekiem, a zarazem mówił takie rzeczy, jak Jezus, nie mógłby być Wielkim Nauczycielem Moralności. Byłby albo szaleńcem — niczym człowiek, który utrzymuje, że jest sadzonym jajem — albo szatanem z piekła rodem. Trzeba wybierać. Ten Człowiek albo był i jest Synem Bożym — albo szaleńcem, lub czymś jeszcze gorszym. Możesz kazać Mu się zamknąć jako głupkowi, możesz na Niego napluć i zabić Go jako wcielonego demona, albo możesz upaść Mu do nóg i nazwać Go Panem i Bogiem. Ale nie prawmy protekcjonalnych bzdur, że był Wielkim Człowiekiem i Nauczycielem. Tej możliwości nam nie zostawił. Ani wcale nie zamierzał”³⁸.

„Ojciec jest zupełnością Bóstwa w swej istocie i jako taki jest niewidzialny dla wzroku śmiertelników.

Syn jest zupełnością Bóstwa objawionego. Słowo Boże stwierdza, że Jezus jest wyobrażeniem osoby Ojca. (...).

Chrystus jest Istotą istniejącą samą przez się, jest Synem Bożym, który istniał wiecznie (...). Mówiąc o swym istnieniu, Chrystus kieruje umysł ku stuleciom ginącym w pomroce dziejów, ku niepamiętnym czasom. Zapewnia nas, że nie było nigdy takiego czasu, w którym by nie pozostawał w ściślejszej łączności z Wiecznym Bogiem, nie obcował z Nim. (...).

Był równy Bogu, nieskończony i wszechpotężny (...). Jest to wieczny, samoistniejący Syn Boży”³⁹.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Zastanów się głębiej nad kwestią wiecznego istnienia i boskości Jezusa. Pomyśl: *Czym byłby plan zbawienia i co oznaczałaby ofiara złożona na krzyżu przez Jezusa, gdyby był On Wiecznym Bogiem i istniał od wieczności?* Dlaczego prawda o Jezusie jest tak ważna? Podczas wspólnego studium *Biblii* omówcie, jakie konsekwencje pociągałoby za sobą twierdzenie, iż Jezus nie jest Wiecznym Bogiem, ale wysokiej rangi stworzoną istotą. Co stracilibyśmy wskutek przyjęcia takiego poglądu?

2. Gdy myślimy o Jezusie, ewangelii i planie zbawienia, dlaczego musimy pamiętać, że cały wszechświat jest zainteresowany tym, czego Jezus dokonał dla zbawienia ludzkości? Co myśleli aniołowie i mieszkańcy wszechświata, gdy widzieli swojego Stwórcę, Wiecznego Boga, umierającego na Golgocie? Nas to zdumiewa, a przecież oni znali Go w Jego wiecznej chwale. Co czuli, widząc Tego, którego czcili w niebie, konającego w niepojętej męce na krzyżu?

3. Jak mógłbyś wyjaśnić prawdę o wiecznym współistnieniu Ojca i Syna komuś, kto jej nie rozumie? Dlaczego prawda ta ma tak wielkie znaczenie? Jak wyjaśniłbyś to, że Ojciec i Syn zawsze istnieli razem we wzajemnej więzi aż do czasu, gdy na Golgocie nastąpiło tymczasowe „rozdzielenie Boskich Potęg”⁴⁰?

³⁸ C[live].S. Lewis, *Chrześcijaństwo po prostu*, Poznań 2002, s. 60-61 (przyp. red.).

³⁹ Ellen G. White, *Ewangelizacja*, wyd. 2, Warszawa 2000, s. 390-391.

⁴⁰ Taż, w: *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, t. 7, Hagerstown 1980, s. 924.

DZIEŃ ADRA POLSKA

1. kwartał • 21 lutego

Dziękujemy!



Z okazji Dnia Fundacji ADRA chcielibyśmy się na chwilę zatrzymać, spojrzeć wstecz na to, co udało się wspólnie zrobić, i powiedzieć jedno proste, ale głęboko szczere: dziękujemy! Dziękujemy za twoją wrażliwość. Za zaufanie. Za każdy gest. Pomagając, nie tylko ratujesz życie innych, ale tworzysz lepszą wersję siebie. Stajesz się częścią czegoś większego, bo prawdziwe dobro działa w dwie strony. Gdy dajesz, współtworzysz przemianę, w cudzym sercu i w swoim własnym. To dzięki tobie dzieci z albinizmem w Tanzanii nie muszą już chować się w cieniu. Matki z dziećmi, uciekające przed wojną, mogą w Polsce zacząć życie od nowa. Dzieci z Bangladeszu i Kenii chodzą do szkoły i odważnie marzą o byciu lekarzami czy policjantami. Osoby w depresji znajdują pomoc na ***GiveAndGetHelp.com***. A ci, którzy stracili wszystko w wyniku katastrof, wiedzą, że mogą liczyć na twoją pomocną dłoń. Nasza praca to nie statystyki. To konkretni ludzie, których życie zmieniło się, bo ty postanowiłeś działać. Fundacja ADRA Polska to od 2009 roku most pomiędzy sercami — twoim i potrzebujących. Działamy w Polsce i za granicą, tam, gdzie potrzebna jest nadzieja i druga szansa. Dziękujemy, że jesteś częścią tej misji, że razem z nami pokazujesz, jak miłość do drugiego człowieka zmienia świat.

Chcesz być bliżej nas? Zapisz się na newsletter: ***adra.pl/newsletter***
i śledź nas na **Facebooku: ADRA Polska**. Dziękujemy, że jesteś z nami!

Zespół Fundacji ADRA Polska

Możesz nas wspierać, przekazując 1,5% podatku, darowiznę na konto:

49 1240 1994 1111 0010 3092 3882 lub przez ***www.adra.pl***.